

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A.W.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 12 listopada 2025 r.,
wystąpienia Sądu Rejonowego w Zamościu
z dnia 16 października 2025 r., sygn. akt II K 929/25,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Krasnymstawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zamościu postanowieniem z dnia 16 października 2025 r., sygn. akt II K 929/25, zwrócił się o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swoje wystąpienie wskazał, że w sprawie o przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. pokrzywdzoną jest [...] wieloletniego pracownika sekretariatu [...] Wydziału Karnego tamtejszego Sądu. Ponadto sprawa jest przedmiotem zainteresowania lokalnej społeczności i mediów, a dotychczas wyłączyło się już wszystkich 9 sędziów [...] Wydziału

Karnego Sądu Rejonowego w Zamościu. W przekonaniu Sądu Rejonowego z uwagi na potrzebę kształtowania społecznego przekonania o bezstronności sądów zasadne jest, aby była ona rozpoznawana przez inny sąd równorzędny.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Zamościu zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja unormowana w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy i z tego względu jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, jeżeli przemawiają za tym istotne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby – w odczuciu społecznym – prowadzić do przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że „zewnątrzny wizerunek funkcjonowania sądów wymaga, aby unikać wszelkich sytuacji mogących stwarzać zagrożenie formułowania racjonalnych opinii, że nie tylko względy merytoryczne decydują o sposobie rozstrzygnięcia sprawy. Toteż należy uwzględnić wniosek złożony w trybie art. 37 k.p.k., jeżeli zachodzą uzasadnione podejrzenia, że postronny, ale i obiektywny obserwator określonego postępowania sądowego mógłby powziąć wątpliwości co do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny i bezstronny w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2021 r., II KO 34/21, LEX nr 3181529; zob. też: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 lipca 2019 r., V KO 71/19; LEX nr 2744156*). „Jeżeli stroną procesu jest sędzia, pracownik sądu lub inna osoba, która ma ciągły bliski zawodowy, a także osobisty kontakt z sędziami - ten sąd nie powinien orzekać w sprawie. Stanowi to przejaw dbałości o owo dobro wymiaru sprawiedliwości, jakim jest z jednej strony efektywność postępowania (zaistniałe wyłączenia poszczególnych sędziów od rozpoznania sprawy) oraz wizerunek sądu jako organu niezależnego, z którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których nie można czynić zarzutu, iż w swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi kryteriami” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2021 r., III KO 28/21, LEX nr 3316994*).

Wprawdzie w niniejszej sprawie pokrzywdzonym nie jest bezpośrednio pracownik sądu, ale jego córka, niemniej powyższe zapatrywania prawne wolno odnieść także do tej sprawy, albowiem zarówno u stron, jak i w odbiorze zewnętrznym procedowanie przez Sąd miejscowo właściwy mogłoby stwarzać wątpliwości co do bezstronności sądu, zwłaszcza biorąc pod uwagę charakter sprawy (przestępstwo o charakterze seksualnym na szkodę [...]). Z tego względu dla zapewnienia optymalnych warunków do obiektywnego jej rozpoznania, zarówno w ujęciu obiektywnym, jak i w odbiorze społecznym, zasadne jest skorzystanie przez Sąd Najwyższy z uprawnienia przewidzianego w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu. Takim Sądem jest Sąd Rejonowy w Krasnymstawie, którego siedziba mieści się w niedalekiej odległości od siedziby Sądu Rejonowego w Zamościu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł.]